

[Kulturministeren]

Det er således tanken med lovforslaget, at den store gruppe af korttidsuddannede, der ikke fik uddannelseschancen som børn og unge, efterfølgende får muligheden for et uddannelsesmæssigt løft.

Lovforslaget tilgodeser hensynet til den enkelte, der har behov for at forbedre og supplere sin skole- og erhvervsuddannelse og udvikle sig personligt for at kunne komme ind i andre livsbaner.

Lovforslaget tilgodeser imidlertid også samfundets behov for en kvalificering af de svageste grupper på arbejdsmarkedet, der har den højeste ledighedsrisiko.

Arbejdsmarkedet kæmper i disse år mod en række alvorlige strukturproblemer, der lægger hindringer i vejen for løsning af Danmarks økonomiske problemer. Ikke mindst den ulige fordeling af ledigheden frembyder problemer, jf. arbejdsministerens redegørelse fra december 1988 om arbejdsmarkedets strukturproblemer.

Det foreliggende lovforslag ligger på linie med denne redegørelse, hvoraf det bl.a. fremgår, at det er en forudsætning for løsning af de næste 10-15 års samfundsøkonomiske problemer, at der satses på en almen kvalificering af den eksisterende arbejdsstyrke, og at denne uddannelsesindsats især må rette sig imod de voksne, der er i regelmæssig beskæftigelse, men som ikke har nogen kompetencegivende uddannelse.

Det er en bærende idé i støtteordningen, at deltagerne skal have frihed til at vælge den undervisning og uddannelse, der bedst stemmer med den pågældendes ønsker.

En bred vifte af de eksisterende offentlige og private almindelige og erhvervsrettede undervisnings- og uddannelsesstilbud vil stå til rådighed for de uddannelsessøgende.

Der vil dog samtidig være behov for udvikling af nye uddannelsesstilbud, især sådanne, der kombinerer almen og erhvervsrettet undervisning.

Lovforslaget skal ses som et første trin på vejen til en voksenuddannelsesstøttereform.

Regeringen er opmærksom på, at retten til orlov er et væsentligt element i voksenuddannelsesstøtteordningen. Den frihed, der vil være nødvendig for deltagelse i undervisning og uddannelse i henhold til lovforslagets bestemmelser, må basere sig på frivillig aftale mellem lønmodtageren og arbejdsgiveren, eventuelt frivil-

lige aftaler, der omfatter alle lønmodtagere på en virksomhed eller inden for en bestemt branche.

Denne model er valgt i voksenuddannelsesstøttens indledende fase, fordi regeringen ikke ønsker at gribe ind i bestående overenskomster og ved lov fastsatte generelle regler om ret til uddannelsesorlov.

Spørgsmålet herom overlades i første omgang til at finde sin løsning ved aftale mellem arbejdsmarkedets parter ved overenskomstforhandlingerne i 1991.

Det er regeringens tanke, at den adgang til uddannelsesorlov, som i dag eksisterer for flere lønmodtagergrupper, således kan udvides til at omfatte alle arbejdstagere.

Støtten til voksenuddannelse, der ydes som kompensation for det indtægtstab, den uddannelsessøgende har ved at deltage i undervisning i arbejdstiden, svarer til den højeste sats for arbejdsløshedsdagpenge.

Støtten finansieres i ordningens indledende fase ved statstilskud, og til igangsættelsen er der på finansloven for 1989 afsat 50 mio. kr. Statstilskuddet tænkes videreført i 1990 og 1991, hvorefter det forudsættes at arbejdsmarkedets parter medvirker ved uddannelsesstøttens finansiering.

Spørgsmålet herom er ligesom spørgsmålet om orlovsretten overladt til aftale mellem parterne på arbejdsmarkedet.

Regeringen nærer tiltro til, at de to væsentlige spørgsmål, om retten til orlov og om støtteordningens finansiering, på længere sigt finder en tilfredsstillende løsning ved overenskomstforhandlingerne i 1991.

På denne baggrund foreslås loven taget op til revision i folketingsåret 1991-92.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg tillader mig herved for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om almen voksenuddannelse.
(Lovforslag nr. L 179).

Den 30. maj 1984 blev folketingsbeslutningen om et 10-punkts-program for voksenundervisning og folkeoplysning vedtaget. Af punkt 3 i dette program fremgår, at enkeltfagskursernes